Hasznos kezdeményezés

A mezőgazdasági gépjavító kiállítása

Ötletes kiállításra hívták meg a Szeged járási termelőszövetkezetek képviselőit tegnap a Csongrád megyei Mezőgazdasági Gépjavító Vállalat dorozsmai telepére. Először mutatták be azokat az *ötletes gyártmányokat, felújításokat,* amelyeket már az új mechanizmus életbelépésével készítettek a megye gépjavító állomásai. A korábbi esztendőkben sokszor nem jutottak hozzá a mezőgazdasági üzemek egyes traktoralkatrészekhez, bejárhatták érte az országot, amíg megvásárolhatták. Csapágyakat, akkumulátorokat, hűtőket, az állatenyésztést szolgáló berendezéseket, juhetető rácsot, itatóvályút, gumikerekes lovaskocsit, kárpitos termékeket, lúgosmosó berendezést és számos kisebb munkagépet láthattak a látogatók.

A kezdeményezéssel népszerűsíteni akarják a gépjavító állomások munkáját, s megtartani a piacot, *elhelyezni az új gyártmányokat. Berár* Demeter, a vállalat igazgatója tájékoztatta a jelenlevőket a gépjavító állomások tervéről, munkájáról és elképzeléseiről. A kiállítás pedig rögtön bizonyságul szolgált, hogy *a gépjavítás ezentúl gyorsabb és olcsóbb lesz.* A járási termelőszövetkezetek képviselői elismerően szólottak a látottakról, hiszen olyan munkagépekkel is találkozhattak, mint a traktor- és lóvontatású szőlőnyitó, szőlőtakaró ekék.

A hasznos kiállítást megtekintette *Csápenszki* István, a járási pártbizottság első titkára és *Bódi* János, a Termelőszövetkezetek Területi Szövetségének titkára is.

Újabb milliók

Korszerűsödő és új üzemi szociális létesítmények

Vannak, akik úgy vélekedtek az új gazdasági mechanizmussal kapcsolatban, hogy ezután kevesebb gondot fordítanak a vállalati vezetők a dolgozók körülményeit közvetlenül is érintő beruházásokra: üdülőkre, üzemi konyhákra, könyvtárakra és így tovább. A gazdasági vezetők *ebben az évben sem szorítják háttérbe a szociális, kommunális kiadásokat.* Jól bizonyítja ezt a legnagyobb szegedi nagyvállalat, *a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat* idei célkitűzése.

A vállalat ebben az évben közel 1 millió forintért egy tízszobás *üdülőházat vásárolt* a Balaton mellett, Fonyód-Bélatelepen. Az üdülőház szép nagy parkban helyezkedik el a lankás hegyoldalon, közel a vízhez. A telek ezer négyszögöles, s így lehetőség lesz a későbbi bővítésre is, amelyet a vállalati szakszervezeti tanács el is határozott. Vagy az épületet bővítik, vagy pedig az árnyas parkban kempinghházakat helyeznek el.

Egyelőre negyven személy veheti igénybe egy-egy turnus idején a Balaton-parti nyaralót. Akik nem szeretnek utazni, azoknak jó strandolási lehetőséget biztosít az újszegedi oldalon épített Tisza-parti nyaraló, amelyet körülbelül 400 ezer forintért építettek fel a gyár szakemberei. Ebben az épületben hat vendégszobát alakítottak ki, és mintegy 4—500 fő veheti igénybe a közös öltözőket.

A vállalat legjelentősebb beruházása *a szegedi Kátai-közben épülő szálloda.* Erre hozzávetőlegesen több mint 4 millió forintot fordítanak. A szállodában kettő- és négyszemélyes szobákat alakítanak ki. A szobákban modern bútorokat helyeznek el, kárpitozott fekvő- és ülőhelyeket. Jellemző, s jól érzékelhető a berendezésekkel kapcsolatban, hogy csupán 145 darab rekamiét vásároltak 300 ezer forintért.

A szállodaépítést ugyancsak a vállalat szakipari csoportja végzi, s a kivitelezéssel alig terhelnek meg építőipari, vagy más szakipari vállalatot. Jelenleg a belső munkákat végzik, s előreláthatóan augusztus végére beköltözhetnek a vállalat munkásnői és leánytanulói új és kényelmes otthonukba.

A szegedi jutaárugyárban *új üzemcsarnokot építenek,* s az építkezés folyamán kialakítanak egy üzemi könyvtárat is; berendezésére a szakszervezet 30 ezer forintot adományozott a jutaárugyári dolgozóknak. A szegedi kenderfonógyárban a régi és szűkös orvosi rendelőt építik át nagyobbra és egyben korszerűsítik a berendezést is. Az újszegedi szövőgyárban is új lesz majd az orvosi rendelő: az idén elkészülnek a tervek és jövőre átalakítják a jelenlegi tűzoltó laktanya épületét.

A nagyvállalat távoli gyárában, a pécsi kenderfonóban 2,5 millió forintot fordítottak *új öltöző és fürdő* felépítésére. A 600 személynek megfelelő szociális létesítményt nemrégiben adták át rendeltetésének. A már elfogadott tervek szerint a pécsi gyárban jövőre üzemi éttermet és konyhát építenek.

G. L.

Szovjet delegáció hazánkban

A Metrimpex Külkereskedelmi Vállalat meghívására szerdán öttagú szovjet delegáció érkezett Budapestre, hogy a komplett mezőgazdasági laboratóriumok további vásárlásának lehetőségeit tanulmányozza.

Tíznapos magyarországi tartózkodásuk során felkeresik a Labor Műszeripari, a MŰFÉM és a Radelkisz ktszeket.

Takarékban 27 milliárd

Az Országos Takarékpénztár legfrissebb jelentése szerint a takarékbetét-állomány az első negyedév végén meghaladta a 27 milliárd forintot. Az év első három hónapjában 2,5 milliárd forinttal növekedett a lakosság megtakarított pénze, szemben a tavalyi első negyedévi másfél milliárdos növekedéssel.

Az utóbbi három hónapban 5,5 százalékkal emelkedett a takarékbetét-könyvek száma, s most mintegy 3,5 millió. Változatlanul népszerű a gépkocsinyereménybetétkönyv, 450 000-et tartanak nyilván belőle, s az ezekben elhelyezett összeg 2,7 milliárd forint.

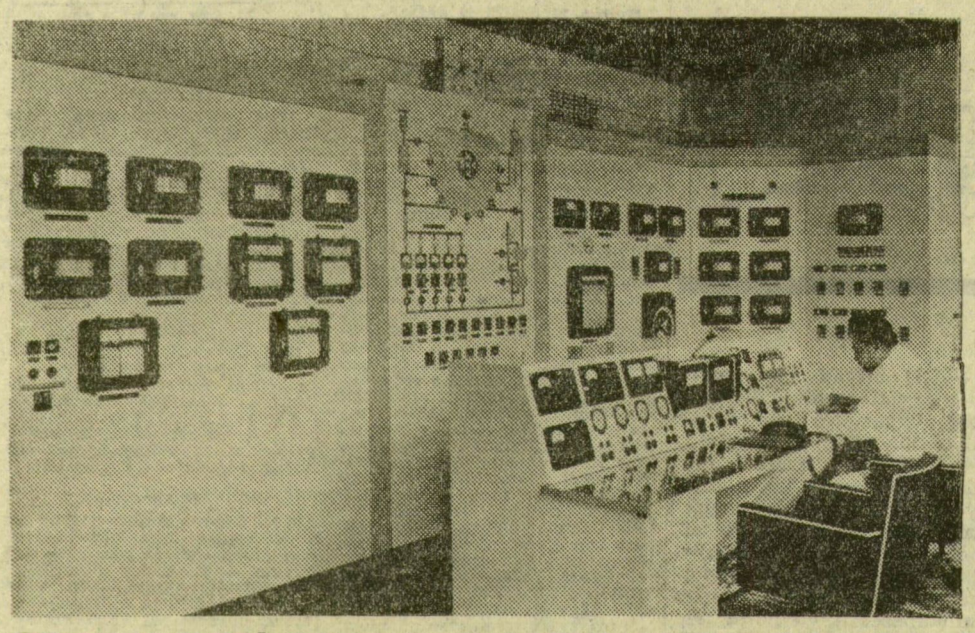

Atomreaktor rekonstrukciója

A Központi Fizikai Kutató Intézet atomreaktora a rekonstrukció befejezése óta ismét teljes kapacitással dolgozik. Képünkön: a reaktor vezérlőterme

Befejeződött a fesztivál

Tegnap délelőtt ünnepélyes záróaktussal fejeződött be Szegeden *az Országos Ifjúsági Kamarazene Fesztivál* ötnapos programja. Miután a zeneiskolai együttesek fesztiválja korábban lezajlott, értékelése is elhangzott már, tegnap délelőtt a konzervatórium nagytermében *Kovács* József, az m. j, városi tanács vb. művelődésügyi osztályának vezetője a III. Országos Zeneművészeti Szakközépiskolai Kamarazene Fesztivál epilógusát vezette be. Szólt a fesztivál szerepéről Csongrád megye és Szeged zenei életében, méltatta jelentőségét a zenei oktatás reformjának megvalósításában, majd *kiosztotta az emlékplaketteket, okleveleket, emléklapokat* a Budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, a Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, a Győri Zeneművészeti Szakközépiskola, a Miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, a Pécsi Zeneművészeti Szakközépiskola, a Szegedi Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola és a Magyar Néphadsereg Központi Zenei Szakközépiskolája képviselőinek.

A szakközépiskolások kamarazenei fesztiváljának értékelése szűkebb körben, pedagógusok, zenei intézmények, testületek vezetői, munkatársai jelenlétében zajlott le, ahol *Sándor* Frigyes érdemes művész elnökletével a zsüri számolt be tapasztalatairól. Az elhangzottakból kiderült, *az idei program tartalmában gazdagabb, változatosabb volt, a produkciók színesebbek, színvonalasabbak a tavalyi miskolci seregszemlénél.* Hiányosságok természetesen akadtak még, s mivel a továbblépés szempontjából ez a fontosabb, a zsüri is erről szólt részletesebben. A szakközépiskolákban kötelezően foglalkoznak kamaramuzsikával, s a három fesztivál-koncerten olyan művek is elhangzottak, melyeknek műfaji hovatartozása vitatható, tehát kérdéses, alkalmazhatók-e kamarazenei tananyagnak. Továbbá olyan modern műveket is játszottak, ahol a növendékek tudását meghaladta a darab értelmi-érzelmi tartalma, technikailag vagy stilisztikailag túlzottan nagy erőpróbát jelentett számukra, s láthatóan önmaguk sem élvezték. Századunk kamarazenéjének ápolására középfokon is szükség van, előadóra, hallgatóra egyaránt frissítően hat, de nem árt az értelmesebb szelektálásra, körültekintőbb kiválasztásra felhívni a figyelmet. *Szépséghiba,* hogy nem hangzott el a fesztiválon egyetlen vonósnégyes-tétel sem, pedig a vonósnégyes, mondhatni a kamaramuzsika klasszikus mintapéldája. Főleg a brácsa szerepét kezelik kissé mostohán.

A *Szegedi Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola* hallgatóinak teljesítményét értékelve, néhány hiányosság mellett, általában elismerően szóltak. Különösen a Poulenc-szonátát bemutató *Lass* Zoltán—*Erdélyi* Ilona kettős, a Mozart „Kegelstatt-trióját" megszólaltató *Maczák* János—*Király* Ágnes—*Vanyiska* Zsuzsanna, valamint Beethoven B-dúr triójával a *Karbucz* Ernő—*Török* Ernő—*Kerek* Ferenc együttes játékát méltatták.

N. I.

Fagykárok a gyümölcsösökben

A hirtelen hidegre fordult időjárás, az éjszakai lehűlések kisebb kárt okoztak a szegedi táj gyümölcsöseiben, primőrjeiben.

Forráskúton a Haladás Tsz-ben a szerdára virradó lehűlés a kajszibarackosban, a meggyben kisebb mértékben károsodást okozott. A felmérés még tart. Szőregen a házikertekben az újburgonya sínylette meg az éjszakai fagyot. A ruzsai Napsugár Termelőszövetkezet területén őszibarackot, télialmát, szőlőt látogatott meg a fagy. Eddig nincs lényeges károsodás. Újszentivánon a Magyar—Csehszlovák Barátság Termelőszövetkezetben sem tapasztaltak nagyobb kártételt. Úgyszintén Szatymazon a Béke Termelőszövetkezetben sem.

A fagyveszély még nem múlt el!

Örökös párbeszéd

A költészet napja

Ötödik esztendeje, hogy néhány soros felhívás jelent meg: április tizenegyedikét, József Attila születésnapját, avassuk a költészet napjává. Legyen ez a nap országos emlékezés és egyúttal legyen az élő, kortársi magyar költészet ünnepe is.

Pontosan emlékszem a felhívás mérsékelt fogadtatására. A kishitűség, meglepő módon, épp a legilletékesebbeket: a költőket fertőzte meg. Az volt a véleményük — a véleményünk —, hogy reklámot lehet csinálni mosópornak, napszemüvegnek, a csípőt födetlenül hagyó fürdőruháknak, de nem lehet a költészetnek, mint ahogy nem lehet a fájdalomnak, a ragyogásnak, vagy a tömegcikként előállíthatatlan szerelemnek.

Öt év elmúltával meghökkenve fordulunk hátra. A kishitűség összeomlott. Amiben nem akartak hinni a költők, az olvasók egyszeriben hinni kezdtek.

Hinni kezdtek, mert úgy látszik, szükség volt rá. Nem az ünnepre, hanem a költészetre, s mindarra, amit a versek közvetítenek.

Aki ösztönösen vall önmagáról, jól tudjuk, megértésre vágyik. Ez nemcsak a költőre vonatkozik, aki verset ír, hanem az olvasóra is, aki leplezetlenül bevallja, hogy verseket akar hallani.

Azt hiszem, erre a jelenségre érdemes leginkább fölfigyelni a költészet napján. Minél több olvasó figyel a versekre, annál több figyel önmagára is. Semmi se következik ebből természetesebben, minthogy a költészet nem más, mint alapvető emberi kapcsolat. Örökös párbeszéd a világról, önmagunkról; örökös folytonosság, mert az ember önmagát folytatja benne, lerombolhatja, fölépítheti.

Sokan, még komoly gondolkodók is szembeállítják napjainkban a tudományt és a költészetet. Szembeállítják ahelyett, hogy az összhangot keresnék köztük. Mire is törekszik a tudomány és mire a költészet? Szerintem ugyanarra, csak más eszközökkel, más rendeltetéssel.

Persze, eszközeik ereje és hatása miatt óriási köztük a különbség is. Versekkel nem lehet soha elpusztítani a világot, de az agresszor hidrogénbombáival igen. Ez — ahogy mondani szokták — tény, az emberiség egyik lehetősége. De ugyanígy tény, hogy az ember, és így az emberiség is, mindig több mindenkori állapotainál, cselekedeteinél: lehetőségeinek együttese. A költők ebből az együttes lehetőségből a megmaradás lehetőségeit keresik.

A politika az emberi létnek csak egyik csillagképe, ha erősen sugárzó is, nem az egyedüli. Ott van még szomszédságában a szerelem, a halál, a test, a természet, a kisebb s nagyobb katasztrófákat sodró sors, és ezernyi más. Mikor József Attila ezt írja ars poeticájában: „a mindenséggel mérd magad" —, ehhez az egyetemességigényhez ad mércét.

Életművében, ő maga, ezt valósította meg.

Nincs a huszadik századnak olyan politikai, filozófiai, közérzeti, közösségi vagy személyes gondja, amelyre az ő szótárában ne találnánk szavakat. A forradalomtól az egzisztencializmusig, a szerelemtől a magányig, az elidegenedéstől az elidegenedés legyűréséig, a születéstől az elmúlásig, minden szólam megtalálható költészetében.

Nagy összefoglaló volt, tehát nagy kezdeményező. Látomásos verseinknek ugyanis ő a serkentője, mint gondolati költészetünknek, mert világos szerkezetű versei mindenkor iskolapéldák maradnak. Jelenkori költészetünk az általa vágott csapásokon jutott negyedszázad után is mai magaslataira.

CSOÓRI SÁNDOR
József Attila-díjas költő

Versek estje

Könyvsorok széles karéjában, a *Somogyi Könyvtár* olvasótermében rendezték meg tegnap este a költészet napjának tisztelgő, *Szép versek, 1967* című irodalmi estet. A stílusos környezet ideális hangulatot teremtett a költők és az olvasók találkozójához: *sikeres, emlékezetes volt a lírai randevú.*

Rákos Sándor *Rövid meditáció* című írása vezette be az összeállítást: a *Csernák* Árpád előadásában elhangzott sorok nemes intonációként hatottak. Az est első része továbbra is az előadóművészeké volt: Csernák Árpád mellett *Kovács* János és *Szentpál* Monika tolmácsolta *Zelk* Zoltán, *Csorba* Győző, *Áprily* Lajos, *Illyés* Gyula, *Kassák* Lajos, *Benjámin* László, *Nagy* László, *Váci* Mihály, *Csoóri* Sándor, *Buda* Ferenc, *Papp* Lajos, *Veress* Miklós és *Horgas* Béla verseit. Csernák Árpád a Horgas-, Kovács János a Buda-, Szentpál Monika pedig a Váci-vers elmondásával jeleskedett leginkább.

A könyvvásárlással, *dedikációkéréssel* eltöltött szünet után maguk a meghívott költők mondták el maguk választotta verseiket. A József Attila-díjas Rákos Sándor *Kiáltásnyi csönd* címmel megjelenő új kötetének néhány epigrammányi rövidségű darabjával mutatkozott be; Buda Ferenc még nem publikált oratóriumának egy részletét mondta el; Horgas Béla *Naptár* című, nemrégiben megjelent könyvéből olvasott fel; Papp Lajos *Pantomim* című új versét adta elő egy másik alkotásának társaságában; Veress Miklós többek között a *Nagykorúság* és az *Erdő a vadaknak* című alkotásával mutatta be költészetét. Az arányosan szerkesztett és szerencsésen felépített műsor összeállítója *Fazekas* István volt; ő mutatta be egyébként az irodalmi est költővendégeit is.

A. L.